

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 25. rujna 2014. u predmetu T-306/12,
- poništi odluku Europske komisije od 21. lipnja 2012. kojom se bračnim drugovima Spirlea uskraćuje pristup zatraženim dokumentima, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova Kraljevine Švedske.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

Prvim žalbenim razlogom tužitelj navodi da je Opći sud pogrešno protumačio članak 4. stavak 2. treću alineju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije⁽¹⁾ („Uredba o transparentnosti“) smatrajući da se Komisija, kada navodi izuzeće koje se odnosi na istražne postupke, može osloniti na opću pretpostavku kako bi uskrtila pristup dokumentima povezanimi s postupkom EU pilot, koji je faza koja prethodi eventualnom formalnom pokretanju postupka zbog povrede obveze, te da Komisija nije povrijedila pravo kada je navedenu odredbu Uredbe o transparentnosti protumačila na način da može odbiti zahtjev za pristup spornim dokumentima koji se odnose na postupak EU pilot, a da ih pritom ne ispita konkretno i pojedinačno.

Drugim žalbenim razlogom tužitelj ističe da je Opći sud pogrešno protumačio zadnji dio rečenice članaka 4. stavka 2. Uredbe o transparentnosti zaključivši nije bilo pogrešaka u ocjeni Komisije prema kojoj nijedan prevladavajući javni interes ne opravdava otkrivanje dokumenata u smislu navedene odredbe.

Trećim žalbenim razlogom tužitelj ističe da je Opći sud pogrešno primijenio pravo Unije smatrajući da je zakonitost akta koji se pobija u okviru postupka povodom tužbe za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a potrebno ocjenjivati u odnosu na činjenične i pravne elemente koji su postojali u vrijeme donošenja akta čak i onda kada se u predmetu ocjenjuje Uredba o transparentnosti.

⁽¹⁾ (SL 2001 L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 1., svežak 34., str. 70.)

Žalba koju je 5. prosinca 2014. podnijelo društvo Dansk Automat Brancheforening protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. rujna 2014. u predmetu T-601/11, Dansk Automat Brancheforening protiv Europske komisije

(Predmet C-563/14 P)

(2015/C 046/38)

Jezik postupka: danski

Stranke

Žalitelj: Dansk Automat Brancheforening (zastupnici: K. Dyekjær, T. Høg i J. Flodgaard, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Danska, Republika Malta, Betfair Group plc, Betfair International Ltd, European Gaming and Betting Association (EGBA)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda od 26. rujna 2014. u predmetu T-601/11;
2. utvrdi dopuštenost tužbe u predmetu T-601/11;

3. vrati predmet Općem суду на ponovno odlučivanje o osnovanosti tužbenih razloga koje je tužitelj naveo u prvostupanjskom postupku;
4. naloži Komisiji snošenje troškova prvostupanjskog postupka i troškova postupka pred Sudom – podredno, naloži intervenijentima snošenje vlastitih troškova prvostupanjskog postupka i troškova postupka pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Osnovu žalbenog razloga čini to što je Opći sud tužbu odbacio kao nedopuštenu zbog pogrešnog tumačenja i/ili pogrešne primjene četvrte alineje članka 263. UFEU-a koja se odnosi na odluku Komisije donesenu u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a.

Posebno, Opći sud pogrešno je primijenio pojam „osobni utjecaj” koji proizlazi iz četvrte alineje članka 263. UFEU-a jer ga nije protumčao u skladu sa sudskom praksom Suda što je dovelo do njegove pogrešne primjene. U tom pogledu Opći sud je: 1) pogrešno utvrdio da činjenica da mjera koja negativno utječe na pojedine članove tužitelja, koji je udrug, utječe i na treće, ujedno isključivši da se taj mehanizam osobno odnosi na te članove; 2) pogrešno zaključio kako su se članovi u pitanju samo pozivali na svoje svojstvo konkurenta u odnosu na korisnike potpore; 3) na taj način pogrešno propustio uzeti u obzir dokaze koje je predložio tužitelj prema kojima bi mjera potpore neizbjježno negativno utjecala na položaj tužitelja na tržištu; 4) pored pogreške navedene pod 1), pogrešno nije uzeo u obzir činjenicu da se negativni učinci mjere neće na sve gospodarske subjekte odraziti na jednak način. Osim toga, Opći sud: 5) pogrešno je utvrdio da tužitelji trebaju dokazati da već imaju smanjenje prometa kako bi imali procesnu legitimaciju; 6) pogrešno je odbacio navode o negativnim učincima koji su rezultat drugih neodređenih uzroka i 7) odbacio mogućnost ublažavanja uvjeta za imanje procesne legitimacije zbog toga što odluka Komisije o odobrenju potpore u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a nije bila predmet prethodne stvarne administrativne provjere.

Uz to, 8) Opći sud je pogrešno primijenio pojam „regulatornog akta koji ne podrazumijeva provedbene mjere” s obzirom da je pogrešno utvrdio da pobijana odluka podrazumijeva prethodno provođenje mjera te 9) je pogrešno naložio žalitelju da snosi troškove intervenijenata.

Žalba koju je 8. prosinca 2014. podnio Romonta GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. rujna 2014. u predmetu T-614/13, Romonta GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-565/14 P)

(2015/C 046/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Romonta GmbH (zastupnici: I. Zenke, M.-Y. Vollmer, odvjetnice)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе presudu Općeg suda od 26. rujna 2014. u predmetu T-614/13 i
- poništi Odluku Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se u njezinom članku 1. stavku 1. žalitelju odbija korištenje klauzulom o slučajevima s pretjeranim poteškoćama za treće razdoblje trgovanja emisijskim jedinicama od 2013. do 2020. u skladu s člankom 9. stavkom 5. TEHG-a ⁽²⁾;
- podredno, vrati predmet Općem суду radi konačne odluke;